

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 198

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 martie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
18.	— Lege pentru aprobarea încetării valabilității acordurilor privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor încheiate de către România cu statele membre ale Uniunii Europene	2-3	
305.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea încetării valabilității acordurilor privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor încheiate de către România cu statele membre ale Uniunii Europene	3	
★			
23.	— Lege privind instituirea zilei de 25 martie ca Ziua națională a pădurilor	4	
314.	— Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea zilei de 25 martie ca Ziua națională a pădurilor.....	4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 716 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală	5-6		
Decizia nr. 24 din 19 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	7-9		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
136.	— Hotărâre privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat și pentru învățământul superior de stat în anul școlar/universitar 2017—2018.....	10-12	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
280.	— Decizie privind numirea doamnei Raluca Georgiana Țena în funcția de consilier la cabinet consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului	13-14	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
25.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor	14	
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
359.	— Decizie privind închiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară la Societatea „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A.	15-16	
★			
	Rectificări		16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea încetării valabilității acordurilor privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor încheiate de către România cu statele membre ale Uniunii Europene****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — (1) Se aprobă încetarea valabilității prin acordul părților sau prin denunțare a acordurilor bilaterale prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Ministerul Afacerilor Externe face cunoscută, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu art. 34 alin. (5) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, data la care acordurile denunțate își încetează valabilitatea, în conformitate cu prevederile acestora.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICULAE BĂDĂLĂU

București, 17 martie 2017.
Nr. 18.

ANEXĂ

ACORDURILE BILATERALE
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor încheiate de România
cu state membre ale Uniunii Europene

1. Acord între România și Republica Austria privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 15 mai 1996, ratificat prin Legea nr. 34/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 19 martie 1997

2. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 1 iunie 1994, ratificat prin Legea nr. 106/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 30 noiembrie 1994

3. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe pentru promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 8 noiembrie 1993, ratificat prin Legea nr. 62/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 august 1994,

amendat prin:

Protocolul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe, semnat la Praga la 22 ianuarie 2008, privind amendamentele la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cehe pentru promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 8 noiembrie 1993 (urmează regimul Acordului), ratificat prin Legea nr. 17/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 20 februarie 2009

4. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 26 iulie 1991, ratificat prin Legea

nr. 30/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 1 iunie 1993

5. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Zagreb la 8 iunie 1994, ratificat prin Legea nr. 111/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 2 decembrie 1994,

amendat prin:

Protocolul adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația, semnat la București la 30 aprilie 2010, privind amendamentele la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Croația privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Zagreb la 8 iunie 1994 (urmează regimul Acordului), ratificat prin Legea nr. 218/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 25 noiembrie 2010

6. Acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Danemarcei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Copenhaga la 14 iunie 1994, ratificat prin Legea nr. 7/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 17 ianuarie 1995

7. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Elene privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Atena la 23 mai 1997, ratificat prin Legea nr. 166/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 24 octombrie 1997

8. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Finlanda privind promovarea și protejarea reciprocă a

investițiilor, semnat la Helsinki la 26 martie 1992, ratificat prin Legea nr. 113/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 25 noiembrie 1992

9. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor și Protocolul la acesta, semnate la Paris la 21 martie 1995, ratificate prin Legea nr. 88/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 19 octombrie 1995

10. Acord între România și Republica Federală Germania privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor de capital și Protocolul la acesta, semnate la Bonn la 25 iunie 1996, ratificate prin Legea nr. 125/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 14 iulie 1997

11. Acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Londra la 13 iulie 1995, ratificat prin Legea nr. 109/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 23 noiembrie 1995

12. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Riga la 27 noiembrie 2001, ratificat prin Legea nr. 433/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 15 iulie 2002

13. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Lituania privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Vilnius la 8 martie 1994, ratificat prin Legea nr. 82/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 13 octombrie 1994

14. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Polonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Varșovia la 23 iunie 1994, ratificat prin Legea nr. 109/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 2 decembrie 1994

15. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 17 noiembrie 1993, ratificat prin Legea nr. 92/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 3 noiembrie 1994

16. Acord între România și Republica Slovacă privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Bratislava la 3 martie 1994, ratificat prin Legea nr. 97/1994,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 316 din 15 noiembrie 1994,

amendat prin:

Protocolul adițional dintre România și Republica Slovacă, semnat la Bratislava la 8 noiembrie 2005, la Acordul dintre România și Republica Slovacă privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Bratislava la 3 martie 1994 (urmează regimul Acordului), ratificat prin Legea nr. 306/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 24 iulie 2006

17. Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Slovenia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Ljubljana la 24 ianuarie 1996, ratificat prin Legea nr. 64/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 10 iulie 1996

18. Acord între România și Spania privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 25 ianuarie 1995, ratificat prin Legea nr. 63/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 27 iunie 1995

19. Acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Suediei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Stockholm la 29 mai 2002, ratificat prin Legea nr. 651/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 12 decembrie 2002

20. Acord privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor între Guvernul României și Guvernul Regatului Țărilor de Jos și Protocolul la acesta, semnate la București la 19 aprilie 1994, ratificate prin Legea nr. 114/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 6 decembrie 1994

21. Acord între România și Republica Ungaria privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 16 septembrie 1993, ratificat prin Legea nr. 63/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 august 1994

22. Acord între Guvernul României, pe de o parte, și Uniunea Economică Belgo-Luxemburgheză, pe de altă parte, privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Bruxelles la 4 martie 1996, ratificat prin Legea nr. 8/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 6 februarie 1997

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea încetării valabilității acordurilor privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor încheiate de către România cu statele membre ale Uniunii Europene

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea încetării valabilității acordurilor privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor încheiate de către România cu statele membre ale Uniunii Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 martie 2017.
Nr. 305.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind instituirea zilei de 25 martie ca Ziua națională
a pădurilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se instituie ziua de 25 martie ca Ziua națională a pădurilor.

Art. 2. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, administratorii pădurilor proprietate publică a statului, ocoalele silvice private, împreună cu autoritățile publice locale și organizațiile neguvernamentale, pot organiza manifestări și acțiuni publice dedicate sărbătoririi Zilei naționale a pădurilor.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 21 martie 2017.
Nr. 23.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind instituirea zilei de 25 martie
ca Ziua națională a pădurilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea zilei de 25 martie ca Ziua națională a pădurilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 martie 2017.
Nr. 314.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 716**

din 6 decembrie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (5)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Sultana Stan în Dosarul nr. 12.468/193/2015 al Judecătoriei Botoșani — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 127D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, primul termen fiind în data de 17 noiembrie 2016, când, având în vedere cererea autoarei excepției prin care s-a solicitat acordarea unui nou termen de judecată în vederea pregătirii apărării, Curtea a amânat judecarea cauzei pentru data de 6 decembrie 2016.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că susținerile autoarei excepției nu se circumscriu unei veritabile critici de neconstituționalitate, ci aceasta critică, în realitate, ordonanța procurorului prin care s-a dispus soluția de clasare. În continuare, apreciază că, în condițiile în care Curtea nu va reține inadmisibilitatea excepției, se impune respingerea acesteia ca neîntemeiată, aspectele de neconstituționalitate subliniate de autoarea excepției fiind analizate prin Decizia nr. 477 din 10 mai 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 ianuarie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 12.468/193/2015, **Judecătoria Botoșani — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioana Sultana Stan, cu ocazia soluționării unei contestații împotriva unei ordonanțe de clasare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece „procurorul și-a însușit în totalitate propunerea organului de cercetare penală, fără a depune nici cel mai mic efort de a o verifica”. Aceasta rezultă și din faptul că, deși a reclamat și săvârșirea faptei de fals în înscrisuri, depunând dovezi în acest sens, procurorul a dispus doar în legătură cu fapta de abuz în serviciu. În continuare, face referire la anumite situații de fapt apreciate ca fiind relevante în susținerea neconstituționalității dispozițiilor criticate.

6. **Judecătoria Botoșani — Secția penală** apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție și nu aduc atingere dreptului persoanei de a se adresa instanței de

judecată întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Arată că dreptul persoanei de a se adresa justiției nu este afectat de faptul că nu există obligativitatea menționării motivelor de fapt și de drept de către procuror în cuprinsul ordonanței de clasare, în situația în care acesta își însușește argumentele organului de cercetare penală.

7. Judecătorul de cameră preliminară are posibilitatea de a examina argumentele invocate în referatul organului de cercetare penală raportat la probatoriul dosarului și poate face o examinare efectivă și pertinentă a soluției, ceea ce echivalează cu o judecată efectuată de o instanță independentă și imparțială în sensul Convenției Europene a Drepturilor Omului. Apreciază că reiterarea aceluiași motive de către procuror în cuprinsul ordonanței este lipsită de eficiență, iar, în eventualitatea în care acesta nu este de acord cu argumentele organului de cercetare penală, are posibilitatea de a-și prezenta propriile argumente care vor fi ulterior supuse analizei judecătorului. În concluzie, apreciază că dispozițiile art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului persoanei nemulțumite de soluția procurorului de a se adresa instanței, iar dreptul său este real și efectiv, fiind exercitat în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale și normele europene.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** arată că, din interpretarea *per a contrario* a prevederilor criticate rezultă că, atunci când este de acord cu argumentele prezentate de organul de cercetare penală în referatul cuprinzând propunerea de clasare, procurorul nu mai este obligat să-și motiveze soluția. Așadar, ori de câte ori ordonanța de clasare nu este motivată în fapt și în drept, legea prezumă că procurorul și-a însușit în totalitate argumentele organului de cercetare penală. Pentru a permite și în acest caz contestarea în instanță a soluției de netrimiteri în judecată, deci accesul la justiție, teza a doua a art. 316 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede expres că dacă ordonanța procurorului nu cuprinde motivele de fapt și de drept, împreună cu aceasta se va comunica persoanelor interesate (persoana care a făcut sesizarea, suspectul, inculpatul) și o copie a referatului organului de cercetare penală. În consecință, persoana interesată să formuleze plângere la instanță împotriva soluției de clasare are la îndemână nu doar actul procesual de dispoziție emis de procuror, ci și motivarea acestuia. De asemenea, judecătorul de cameră preliminară competent să soluționeze plângerea va examina legalitatea și temeinicia soluției de clasare în raport de argumentele prezentate de organul de cercetare penală în referatul cu propunerea de clasare, asigurându-se astfel caracterul echitabil al procedurii. În ce privește pretinsa încălcare a dreptului la respectarea bunurilor, Guvernul apreciază că aceasta nu subsistă, deoarece dispozițiile criticate nu vizează regimul proprietății și nici reglementarea folosinței bunurilor.

10. **Avocatul Poporului** arată că textul de lege criticat nu aduce nicio atingere accesului liber la justiție, care presupune faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate. Pentru deplina exercitare a accesului

liber la justiție al persoanelor care contestă o soluție de clasare este necesar ca persoanele interesate să aibă acces nu doar la soluția de clasare dispusă, ci și la motivele în fapt și în drept ce au condus la această soluție, motivare pe care o află fie din cuprinsul ordonanței de clasare (în măsura în care procurorul nu și-a însușit argumentele furnizate de organul de urmărire penală sau le-a însușit parțial), fie din cuprinsul referatului cu propunerea de clasare (la care procurorul face trimitere în ordonanța de clasare, fără a reitiera motivele reținute de organul de urmărire penală).

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Menționarea motivelor de fapt și de drept este obligatorie numai dacă procurorul nu își însușește argumentele cuprinse în propunerea organului de cercetare penală ori dacă în cursul urmăririi penale suspectului i-a fost adusă la cunoștință această calitate, potrivit art. 307.*”

14. În opinia autoarei excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, deși autoarea acesteia invocă în mod formal prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, în realitate aceasta nu motivează pretinsa contrarietate a dispozițiilor criticate cu prevederile constituționale invocate. Astfel, Curtea apreciază că autoarea excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci, în realitate, este nemulțumită de modul în care procurorul și-a exercitat atribuțiile, precum și de anumite situații de fapt determinate de modul în care acesta a înțeles să aplice dispozițiile de lege criticate.

16. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea

semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție. De altfel, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea Constituțională a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă ce va cuprinde trei elemente, și anume, textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia. De aceea, Curtea a constatat că în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere, deci, că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele 3 elemente menționate.

17. Or, Curtea apreciază că, în prezenta cauză, indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autoare. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.»” (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

18. Curtea apreciază că, dat fiind caracterul general al textelor constituționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de acestea, nu poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, astfel încât excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 315 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Sultana Stan în Dosarul nr. 12.468/193/2015 al Judecătoriei Botoșani — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Botoșani — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 24

din 19 ianuarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Eugenia-Veronica Panaitescu, Mircea-Sorin Borșa și Cătălin Patriciu Borșa în Dosarul nr. 12.858/3/2014/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție și care constituie obiectul Dosarului nr. 19D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează faptul că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, precizând că art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 instituie un criteriu obiectiv de stabilire a instanței competente să soluționeze contestațiile în discuție. În ce privește art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 arată că nu sustrage în mod absolut de la controlul exercitat de instanțele de contencios administrativ actele emise de entitățile la care se referă Legea nr. 165/2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 30 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 12.858/3/2014/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Eugenia-Veronica Panaitescu, Mircea-Sorin Borșa și Cătălin Patriciu Borșa într-o cauză având ca obiect soluționarea unui regulator de competență.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate din Legea

nr. 165/2013 nu ar putea stabili o procedură derogatorie de la cea reglementată prin legea contenciosului administrativ, care să restrângă drepturile persoanelor acordate prin această lege, deoarece s-ar încălca art. 126 alin. (6) din Constituție. Se susține, totodată, că prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care ar permite ca actele administrative să fie supuse unui control judiciar care să nu presupună garanțiile asigurate de contenciosul administrativ. În schimb, se arată că prevederile menționate sunt constituționale numai în măsura în care permit adoptarea unor proceduri paralele mai favorabile particularului în ceea ce privește posibilitatea și instrumentele avute la dispoziție de a cere controlul judecătoresc al actelor emise de către administrație. Or, în ce privește prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, care stabilesc o procedură paralelă de atacare a actelor administrative emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor sau Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, autorii excepției consideră că sunt neconstituționale, întrucât restrâng drepturile particularilor conferite prin legea contenciosului administrativ, atât în privința termenului pus la dispoziție pentru atacarea acestui act, cât și a stabilirii instanței competente. Astfel, Legea nr. 165/2013 prevede că particularul trebuie să se adreseze în termen de 30 de zile de la comunicarea actului, pe când procedura comună a contenciosului administrativ oferă acestuia un termen de 6 luni de la data refuzului nejustificat de soluționare a plângerii sau de la data răspunsului nefavorabil, neconferind beneficiul procedurii prealabile reglementate de Legea nr. 554/2004. Mai mult, textul criticat din Legea nr. 165/2013 nici nu oferă autorității publice posibilitatea de a-și revoca actul. În ce privește competența secției civile a tribunalului consideră că îl dezavantajează, de asemenea, pe particular, care nu poate beneficia de un control judiciar specializat al actului vătămător. Așadar, supunerea acestor acte administrative controlului judecătoresc exercitat de o secție a instanței care nu este specializată reprezintă o încălcare nepermisă a Constituției, care stabilește în mod expres cele două categorii de acte administrative care, în mod excepțional, nu sunt supuse controlului instanței de contencios administrativ, astfel că o normă inferioară nu poate stabili și alte excepții fără a încălca norma fundamentală.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu derogă de la dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție. Arată că, în raport cu scopul pentru care a fost adoptată Legea nr. 165/2013, termenul de 30 de zile a fost stabilit în vederea eficientizării mecanismului de acordare a măsurilor reparatorii și de finalizare a procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în acest sens, că faptul că sediul

Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor este în București nu poate conduce la interpretarea că art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 instituie o competență exclusivă din punct de vedere teritorial acestei instanțe. De asemenea precizează, în ce privește prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, că acestea nu sustrag în mod absolut controlului judecătoresc actele administrative la care se referă, acestea fiind supuse unei alte proceduri judiciare.

10. **Avocatul Poporului** opinează în sensul constituționalității textelor de lege criticate, arătând că atribuirea de competențe, prin lege, unei instanțe civile în materia soluționării litigiilor demarate în temeiul art. 35 din Legea nr. 165/2013 nu este de natură să aducă atingere prevederilor art. 126 alin. (6) din Constituție, întrucât acestea din urmă nu exclud posibilitatea exercitării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe alte căi decât cea a contenciosului administrativ, ci doar garantează un asemenea control și îi delimitează sfera de aplicare. Consideră, totodată, că motivația pentru care excepția a fost invocată nu reprezintă o veritabilă critică de constituționalitate, autorii acesteia apreciind, de fapt, că normele aplicabile în materia restituirii dreptului de proprietate ar fi mai puțin favorabile pentru că nu instituie o procedură prealabilă ca în cazul contenciosului administrativ.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare:

— Art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013: „(1) *Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*”;

— Art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004: „(2) *Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.*”.

14. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor art. 126 alin. (6) din Constituție care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii adresate de reclamantii Tribunalului București — Secția a V-a civilă, prin care au solicitat instanței anularea unei decizii de invalidare emise de Comisia Națională

pentru Compensarea Imobilelor și obligarea acesteia la emiterea unei decizii de compensare prin puncte pentru un imobil naționalizat pentru care primarul municipiului Bistrița a propus acordarea de despăgubiri, întrucât nu mai era posibilă restituirea în natură. Tribunalul București și-a declinat competența în favoarea Tribunalului Bistrița-Năsăud, apreciind că prevederile art. 35 din Legea nr. 165/2013 stabilesc o normă atributivă de competență teritorială în favoarea secției civile a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității investite cu soluționarea notificării, care a emis dispoziția prin care s-au acordat măsuri compensatorii. Aceasta, deoarece o interpretare contrară ar echivala cu stabilirea unei competențe teritoriale exclusive în favoarea Tribunalului București în soluționarea tuturor contestațiilor promovate în exercitarea controlului legalității tuturor hotărârilor entităților investite cu soluționarea notificărilor de pe întreg teritoriul țării. Or, dacă aceasta ar fi fost intenția legiuitorului, ar fi fost clar exprimată prin indicarea Tribunalului București ca unică instanță investită cu soluționarea acestor contestații. La rândul său, Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția I civilă și-a declinat competența în favoarea Tribunalului București și, constatând ivit conflictul negativ de competență, a suspendat cauza și a înaintat dosarul Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea regulatorului de competență.

16. Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra textelor de lege criticat, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 833 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 15 martie 2016, Curtea a constatat că prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 sunt în consonanță cu Legea fundamentală, deoarece art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție statuează că justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. În înțelesul acestei norme constituționale, legiuitorul este singurul abilitat să reglementeze, prin lege, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, fără alte restricții decât cele rezultate din celelalte prevederi ale Constituției sau din actele normative internaționale prevăzute în art. 20 din Legea fundamentală. Totodată, Curtea a reamintit că, potrivit jurisprudenței sale, concretizată, de exemplu, prin Decizia nr. 731 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 22 decembrie 2015, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale.

17. Distinct de aceste considerente generale, Curtea a examinat, prin Decizia nr. 189 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 13 iunie 2016, critici similare celor formulate și în cauza de față. Astfel, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia instanța competentă să soluționeze contestațiile împotriva deciziilor emise de entitățile investite ar trebui să fie o instanță de contencios administrativ, iar nu una civilă, Curtea a observat că, prin edictarea Legii nr. 165/2013, legiuitorul român și-a propus să instituie un mecanism eficient pentru accelerarea procesului de restituire a imobilelor preluate de stat în mod abuziv în perioada regimului comunist. Soluția legislativă prevăzută de textul de lege criticat reprezintă una din modalitățile prin care statul român a dat expresie, sub acest aspect, recomandărilor Curții Europene a Drepturilor Omului cuprinse în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza *Maria Atanasiu împotriva României* în vederea înlăturării sistemului defectuos, stagnant, generator de întâzieri considerate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului contrare dreptului la un proces echitabil ca urmare a duratei excesive a procedurilor. Astfel, prin Legea nr. 165/2013 s-a atribuit secțiilor civile ale tribunalului competența de soluționare a contestațiilor atât împotriva deciziilor entităților deținătoare sau investite de lege cu soluționarea notificărilor, cât și ale Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor. Argumentul decisiv pentru

adoptarea unei astfel de soluții legislative l-a constituit plenitudinea de jurisdicție a unei instanțe civile. În virtutea acesteia, judecătorul se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii prin compensare în puncte (paragraful 21).

18. Așadar, Curtea Constituțională a constatat (paragraful 22) că legiuitorul român a optat pentru soluționarea contestațiilor de către o instanță civilă în detrimentul uneia administrative în scopul diminuării duratei procedurii, instanța însăși urmând să se pronunțe asupra calității de persoană îndreptățită și să stabilească tipul de despăgubire convenită și modalitatea de realizare a acesteia, în natură sau prin echivalent. În ipoteza în care ar fi fost menținută competența de soluționare a acestor contestații de către instanțele de contencios administrativ nu s-ar fi înregistrat nicio accelerare a procesului de restituire.

19. Prin aceeași decizie, Curtea a analizat și critica similară celei formulate și în cauza de față, în sensul că ar fi nesocotite dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție, potrivit cărora controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat. Curtea a constatat (paragraful 23) că semnificația prevederii constituționale citate este aceea de a nu permite niciunui act emis de nicio autoritate publică să fie sustras de la posibilitatea de a fi supus controlului exercitat de o instanță judecătorească independentă și imparțială a cărei activitate satisface exigențele unui proces echitabil. De asemenea, Curtea a observat că, în jurisprudența sa anterioară, reprezentată de Decizia nr. 267 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014 (paragrafele 20 și 21), s-a reținut că rolul esențial al prevederilor art. 126 alin. (6) din Constituție este cel de garantare a controlului judecătoresc asupra actelor administrative ale autorităților publice, indiferent de instanța judecătorească — specializată în contencios administrativ sau de drept comun — competentă. Potrivit art. 126 alin. (6) din Constituție, elementele definitorii ale noțiunii de „contencios administrativ” sunt reprezentate de natura actului juridic ce stă la baza litigiului, care trebuie să emane de la o autoritate publică, precum și de calitatea de autoritate publică a uneia dintre părțile litigiului. Totodată, Curtea a reținut că „ideea centrală a textului constă tocmai în instituirea unei garanții distincte, suplimentare,

în ceea ce privește posibilitatea cenzurării de către autoritatea judecătorească a actelor administrative ale autorităților publice, ca expresie a prevederilor art. 52 din Constituție, fără a avea relevanță dacă instanța judecătorească ce exercită respectivul control de legalitate are sau nu specializare exclusiv în contencios administrativ”.

20. Curtea a reținut, totodată (paragraful 26 din Decizia nr. 189 din 7 aprilie 2016), că trebuie avută în vedere și definiția contenciosului administrativ stabilită prin art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 554/2004, constând în activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim. Or, în cauzele ce intră sub incidența art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, deși una dintre părți este, într-adevăr, o autoritate publică, nu se poate spune că se încadrează strict în semnificația noțiunii de contencios administrativ, întrucât litigiul este generat de o pretenție de natură civilă, constând în revendicarea unui drept de proprietate privată.

21. În ce privește art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, potrivit căruia nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 182 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 26 aprilie 2006, că textul de lege criticat nu sustrage în mod absolut controlului judecătoresc actele administrative la care se referă, întrucât în mod evident actele administrative respective sunt supuse prin prevederile de lege criticate unei alte proceduri judiciare, deci controlul lor judecătoresc se realizează potrivit altei proceduri stabilite prin lege organică.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, soluțiile și considerentele mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugenia-Veronica Panaitescu, Mircea-Sorin Borșa și Cătălin Patriciu Borșa în Dosarul nr. 12.858/3/2014/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție și constată că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea cifrelor de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat și pentru învățământul superior de stat în anul școlar/universitar 2017—2018**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 61 alin. (5), art. 94 alin. (2) lit. d), art. 119 alin. (1), precum și al art. 222 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre:

Articol unic. — Se aprobă cifrele de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat și pentru învățământul superior de stat în anul școlar/universitar 2017—2018, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Pavel Năstase

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Ministrul apărării naționale,

Gabriel-Beniamin Leș

p. Ministrul sănătății,

Rareș Trișcă,

secretar de stat

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Adrian-Marius Dobre,

secretar de stat

București, 16 martie 2017.

Nr. 136.

ANEXĂ

Cifrele de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat și pentru învățământul superior de stat în anul școlar/universitar 2017—2018

I. Numărul total de locuri pentru educație timpurie	665.000
II. Numărul total de locuri pentru învățământ primar	935.000
III. Învățământ secundar	
1. Numărul total de locuri pentru învățământul gimnazial cu frecvență zi	810.000
2. Învățământ liceal	
a) Numărul de locuri pentru clasa a IX-a, învățământ cu frecvență zi	165.000 ¹⁾
b) Numărul de locuri pentru clasa a IX-a, învățământ cu frecvență seral și cu frecvență redusă	15.000 ²⁾
c) Numărul de locuri pentru clasa a XI-a, învățământ cu frecvență seral	15.000 ³⁾
3. Învățământ profesional	
a) Numărul de locuri pentru primul an de învățământ profesional	54.000
b) Numărul de locuri pentru stagii de pregătire practică	3.000
IV. Învățământ terțiar nonuniversitar (postliceal)	
a) Numărul de locuri pentru anul I, învățământ cu frecvență zi și cu frecvență seral	28.000 ⁴⁾
b) Numărul de locuri pentru anul I, învățământ special cu frecvență zi	300

c) Numărul de locuri pentru anul I, învățământul militar organizat de Ministerul Afacerilor Interne	1.434
d) Numărul de locuri pentru anul I, învățământul militar organizat de Ministerul Apărării Naționale	947
e) Numărul de locuri pentru anul I, învățământul militar organizat de Ministerul Justiției	290 ⁵⁾
V. Învățământ de artă și sportiv și învățământ obligatoriu cu frecvență redusă și program educațional „A doua șansă”	
1. Numărul de locuri pentru învățământul de artă (muzică, arte plastice, coregrafie) — nivel primar și gimnazial	21.500
2. Numărul de locuri pentru învățământul sportiv — nivel primar și gimnazial	17.000
3. Numărul de locuri pentru învățământul sportiv suplimentar — cluburi sportive școlare	53.000
4. Numărul de locuri pentru învățământul obligatoriu cu frecvență redusă — nivel primar și gimnazial și program educațional „A doua șansă” — inclusiv pentru cel organizat în penitenciare	21.500
VI. Învățământ special pentru copii și elevi cu deficiențe și/sau boli cronice din cadrul unităților de învățământ și/sau al unităților sanitare	
1. Numărul total de locuri pentru educație timpurie	3.100
2. Numărul total de locuri pentru învățământul primar și gimnazial	22.500 ⁶⁾
3. Numărul de locuri pentru primul an de învățământ profesional	3.150
4. Numărul de locuri pentru stagii de pregătire practică	1.000
5. Învățământ liceal	
a) Numărul de locuri pentru clasa a IX-a, învățământ cu frecvență zi	900
b) Numărul de locuri pentru clasa a XI-a, învățământ cu frecvență zi/seral	300
VII. Învățământ superior — număr de locuri/granturi de studii	
1. Studii universitare de licență	62.000 ^{7,8)}
2. Studii universitare de master	35.600 ^{7,8)}
3. Studii universitare de doctorat	3.000 ^{7,8)}
4. rezidențiat	4.000
VIII. Numărul de locuri cu finanțare totală sau parțială din bugetul Ministerului Educației Naționale pentru tinerii de origine română din Republica Moldova, țări învecinate și diasporă	
1. Învățământ preuniversitar	1.800
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	950
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	850
2. Învățământ superior	
2.1. studii universitare de licență	3.705 ⁸⁾
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	1.890
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	1.815
2.2. studii universitare de master	2000 ^{8,9)}
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	1000
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	1000
2.3. studii universitare de doctorat	170 ⁸⁾
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	50
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	120
3. Numărul total de luni-bursă	500
a) stagii de specializare cadre didactice	300
b) mobilități studentești/practică studenți	200 ⁸⁾
IX. Numărul de locuri cu finanțare totală sau parțială din bugetul Ministerului Educației Naționale pentru cetățenii străini, conform documentelor bilaterale de cooperare internațională și unor oferte unilaterale ale statului român, precum și pentru cetățenii străini care au dobândit statutul de refugiat sau protecție subsidiară pe teritoriul României	
1. Învățământ preuniversitar	1.800
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	1.180
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	620

2. Învățământ superior	
2.1. studii universitare de licență	3.520 ⁸⁾
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	1.900
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	1.620
2.2. studii universitare de master	935 ^{8, 9)}
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	505
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	430
2.3. studii universitare de doctorat	95 ⁸⁾
a) fără plata taxelor de școlarizare, dar cu bursă	75
b) fără plata taxelor de școlarizare, dar fără bursă	20
3. Numărul total de luni-bursă	1.700
a) stagii de specializare învățământ superior	700 ⁸⁾
b) stagii de specializare învățământ postuniversitar	1.000

1) Inclusiv învățământul liceal militar (Ministerul Apărării Naționale).

2) Locuri în clase de început organizate pentru absolvenții învățământului gimnazial, care nu au urmat o formă de învățământ liceal și care au depășit vârsta de 18 ani până la data începerii cursurilor școlare.

3) Locuri în clase de început organizate pentru absolvenții învățământului profesional, care doresc să își continue studiile și nu pot fi cuprinși în clasele existente.

4) Inclusiv învățământul terțiar nonuniversitar (postliceal) organizat în cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat.

5) Din care 20 de locuri pentru elevi din Republica Moldova, recrutați și selecționați de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare din Republica Moldova.

6) Inclusiv pentru învățământul special preuniversitar din penitenciare organizat de Ministerul Justiției/Administrația Națională a Penitenciarelor.

7) Inclusiv învățământul militar (Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Apărării Naționale și Serviciul Român de Informații).

8) În cadrul cifrei totale aprobate se pot face transferuri de locuri între cicluri prin ordin al ministrului educației naționale, inclusiv pentru extensiuni universitare.

9) Inclusiv locurile pentru rezidențiat.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare, restaurare și amenajare Muzeul Național George Enescu «Palatul Cantacuzino», București”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare, restaurare și amenajare Muzeul Național George Enescu «Palatul Cantacuzino», București”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din împrumutul acordat de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei F/P 1.562 (2006), derulat conform

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Alexandru-Vasile Oprean,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh
Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

București, 16 martie 2017.
Nr. 137.

Caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare, Restaurare și Amenajare Muzeul Național George Enescu «Palatul Cantacuzino», București”

Titular: Ministerul Culturii și Identității Naționale

Beneficiar: Muzeul Național „George Enescu”

Amplasament: Calea Victoriei nr. 141, sectorul 1, București

Indicatorii tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)		mii lei	45.798
(în prețuri valabile la 21 iulie 2016; 1 euro = 4,47 lei)			
din care:			
construcții-montaj		mii lei	31.927
— Eșalonarea investiției			
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>23.000</u>
	C+M	mii lei	16.000
Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>22.798</u>
	C+M	mii lei	15.927
Capacități:			
Palatul Cantacuzino			
— Suprafața construită	mp	1.060,55	
— Suprafața desfășurată	mp	4.220,08 (fără terase și balcoane)	
Casa Memorială			
— Suprafața construită	mp	179,79 (fără scara monumentală)	
— Suprafața desfășurată	mp	528,33	
Anexa C			
— Suprafața construită	mp	33,41	
— Suprafața desfășurată	mp	33,41	
Durata de realizare a investiției:		luni	24

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea Codului de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din împrumutul acordat de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei F/P 1.562 (2006), derulat conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea doamnei Raluca Georgiana Țena
în funcția de consilier la cabinet consilier de stat
în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Raluca Georgiana Țena se numește în funcția de consilier la cabinetul consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 21 martie 2017.
Nr. 280.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.066 din 10 februarie 2017, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b), art. 18 alin. (5), precum și ale art. 48 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 și 611 bis din 18 august 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1 alineatul (1), partea introductivă a punctului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„5. Tarif pentru autorizare sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor.”

2. **La articolul 1 alineatul (1) punctul 5, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:**

„d) Tarif pentru autorizarea unităților producătoare de semințe germinate prevăzut la lit. D din anexa nr. 5”.

3. **La anexa nr. 5, după litera C se introduce o nouă literă, litera D, cu următorul cuprins:**

„D. Tarif pentru autorizarea unităților producătoare de semințe germinate

Nr crt.	Unitate	Tarif lei/unitate
1.	Unitate producătoare de semințe germinate*)	378

*) În cazul unităților cu mai multe puncte de lucru, acestea vor trebui să achite tarif și să solicite autorizare pentru fiecare punct de lucru în parte.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Geronimo Răducu Brănescu

București, 3 martie 2017.
Nr. 25.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind închiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară la Societatea „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.), cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, identificată cu CIF 31588130 și contul bancar RO83TREZ7005025XXX007370, deschis la Trezoreria Municipiului București, reprezentată legal prin domnul Mișu Negrițoiu, în calitate de președinte, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (1) și (3) și art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Legii nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare,

conform art. 8 alin. (11) și (16) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare,

în baza hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară adoptate în ședința din data de 8 martie 2017, conform art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia a fost analizată Nota DSC-SAR nr. 1.331 din 6 martie 2017 privind propunerea de închidere a procedurii de redresare financiară pe bază de plan a Societății „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A., cu sediul în șos. București Nord nr. 10, Global City Business Park, clădirea O23, et. 4, Voluntari, Ilfov, J23/2823/2011, 5328123/15.03.1994, RA-010/04.10.2003, autorizată prin Decizia nr. 13 din 23 octombrie 2001, reprezentată legal de domnul Mihnea Traian Ștefan Tobescu — director general, persoană din conducerea asigurătorului aprobată de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin Decizia nr. 615 din 23 octombrie 2012,

avându-se în vedere următoarele motive de fapt și de drept:

Prin Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2.691/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 16 octombrie 2015, a fost dispusă deschiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare la Societatea „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A.

Prin Decizia A.S.F. nr. 3.428 din 20 noiembrie 2015*) a fost aprobat planul de redresare financiară elaborat și transmis de Societatea „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A. (societate), potrivit cerințelor Deciziei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2.691/2015.

Principalele elemente ale planului de redresare au vizat în principal măsuri de capitalizare, revizuirea programului de reasigurare și o serie de măsuri operaționale, constând în schimbarea auditorului financiar, revizuirea politicilor/procedurilor interne, inventarierea trimestrială a dosarelor de daună, auditarea sistemului informatic, elemente de natură să conducă la restabilirea situației financiare a societății.

În aplicarea planului de redresare, Societatea „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A. a transmis Autorității de Supraveghere Financiară raportări lunare privind stadiul de realizare al măsurilor asumate, calculul marjei de solvabilitate disponibile, a marjei de solvabilitate minime și a fondului de siguranță aferente activității de asigurări generale, precum și situația activelor admise să acopere rezervele tehnice brute.

Măsurile operaționale stabilite în planul de redresare precum și revizuirea programului de reasigurare au fost implementate de societate în totalitate.

De asemenea, potrivit calendarului aprobat prin Decizia A.S.F. nr. 2.691/2015, societatea a procedat la majorarea capitalului social cu suma de 300 milioane lei, prima tranșă de 200 milioane lei fiind aprobată prin Decizia A.S.F. nr. 1.547 din 3 august 2016*), iar cea de-a doua, în valoare de 100 milioane lei, a fost aprobată prin Decizia A.S.F. nr. 272 din 20 februarie 2017*).

Ca urmare a îndeplinirii măsurilor stabilite în planul de redresare (cerințe Solvency I), indicatorii societății au fost restabiliți, astfel: la data de 31 decembrie 2016 Societatea „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A. înregistrează un raport între marja disponibilă și marja minimă de 1,8, un raport între marja disponibilă și fondul de siguranță de 5,4 și un grad de acoperire al rezervelor tehnice cu active admise de 120,5%, respectiv un coeficient de lichiditate de 1,4.

Începând cu luna ianuarie 2016, rapoartele lunare privind stadiul implementării măsurilor de redresare transmise de societate au cuprins și informații privind calculul cerinței de capital de solvabilitate (SCR) și calculul cerinței de capital minim (MCR), în conformitate cu prevederile Deciziei A.S.F. nr. 3.428 din 20 noiembrie 2015.

Ca urmare a abaterii profilului de risc de la ipotezele care au stat la baza calculării SCR raportate la A.S.F., în special ținând cont de evoluția portofoliului/primelor brute subscrise față de valorile estimate în planul de redresare, societatea a recalculat cerința de capital de solvabilitate (SCR) la data de 31 decembrie 2016, în conformitate cu prevederile art. 73 alin. (3) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare.

Atât fondurile proprii eligibile să acopere SCR, cât și fondurile proprii eligibile de bază să acopere MCR au fost clasificate de societate în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 71 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare, și întrunesc condițiile art. 67—69 din aceeași lege.

*) Deciziile A.S.F. nr. 3.428/2015, nr. 1.547/2016 și nr. 272/2017 nu au fost publicate în Monitorul Oficial al României.

Din analiza raportărilor transmise de societate, atât în aplicarea Deciziei nr. 3.428 din 20 noiembrie 2015, cât și din raportările transmise în conformitate cu prevederile art. 167 alin. (6) din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare, a rezultat că începând cu luna martie 2016, societatea deține fonduri proprii de bază eligibile care să acopere cerința minimă de capital (MCR), iar începând cu luna decembrie 2016 societatea deține fonduri proprii eligibile să acopere cerința de capital de solvabilitate (SCR).

Astfel, la data de 31 decembrie 2016 gradul de acoperire al MCR cu fonduri proprii eligibile de bază este de 205,7%, iar gradul de acoperire al SCR cu fonduri proprii eligibile este de 106,7%, fiind respectate astfel cerințele prevederilor art. 72 alin. (1) și art. 95 alin. (1) și (3) din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare.

Întrucât măsurile întreprinse de Societatea „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A. au condus la restabilirea situației financiare a societății, în ședința din data de 8 martie 2017, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a hotărât închiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară, drept care emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se dispune închiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare financiară, potrivit dispozițiilor art. 20 lit. a) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare, la Societatea „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A., cu sediul în șos. București Nord nr. 10, Global City Business Park, clădirea O23, et. 4, Voluntari, Ilfov, J23/2823/2011, 5328123/15.03.1994, RA-010/04.10.2003, autorizată prin Decizia nr. 13 din 23 octombrie 2001, reprezentată legal de domnul Mihnea Traian Ștefan Tobescu — director general, persoană din conducerea asigurătorului aprobată de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin Decizia nr. 615 din 23 octombrie 2012.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare, se revocă

Decizia A.S.F. nr. 2.691/2015 privind deschiderea procedurii de redresare financiară pe bază de plan de redresare, la Societatea „Euroins România Asigurare Reasigurare” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 16 octombrie 2015.

Art. 3. — (1) Prezenta decizie este executorie, conform art. 21 alin. (3) raportat la art. 19 alin. (1) din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Împotriva prezentei decizii societatea de asigurare poate face contestație la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 10 zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii.

(3) Contestația nu suspendă executarea deciziei Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 21 alin. (3) raportat la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 martie 2017.
Nr. 359.

★

RECTIFICĂRI

În Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.514/2016 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Maryland” din municipiul București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 22 aprilie 2016, se face următoarea rectificare:

— la art. 1, în loc de: „... Drumul Ghirlandei nr. 150—151,” se va citi: „... strada Drumul Ghindari nr. 150—154,”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 052920